

Veda

– Nezahat KAYA · 25 Mayıs 2013

VEDA

Tek satıra yazılmış son vedanın yazısı
Ayrılık akdinde ki senetin şekli idi
Aynı kâğıta yüklü kırgınlığın sızısı,
Yorulmuş yüreklere dökümle ekli idi

Çalkantılı ömürün yangılı tennuresi
Yaşamından soğuyup aciz kalıp yenildi
İki düz bir ters giymiş, dün; bugünün suresi
Düşlenen tüm renkleri yarınlarından sildi

Ruh sancılı ayinle, bilinmeyen zamana
Bir nebze sükûneti sözle katar mı bilmem?
Kayıp ufuklar suskun, çekerek kaydı ana
Alabora gönülde dize yatar mı bilmem?

Akı ayrık karanın yatay çelişkileri
Hırsını sevindirdi hüznler sokağında
Bilmem ne denir b/aşka, değerde var mı yeri?
Şaşkınlık omuza yük, dil takılı ağında...

Nezahat YILDIZ KAYA